

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

WARSZAWA.
№ 8.
15 kwietnia 1924.

T R E Ś Ć :

ROZPORZĄDZENIA:

	<i>Str.</i>
15. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 lutego 1924 r. o dyzlokacji sądów pokoju w powiecie suwalskim w okręgu sądu okręgowego w Suwałkach.	250

OKÓLNIKI:

Okólnik № 860/I. U./24 w sprawie przekazywania na rzecz Skarbu Narodowego dekoracji i innych odznaczeń nadanych przez b. władze zaborcze i okupacyjne	251
Okólnik № 865/I. U./24 w przedmiocie stosowania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. № 19 poz. 187) o zastosowaniu złotego do kosztów i opłat sądowych w województwach: poznańskim i pomorskim.	252

PISMA OKÓLNE:

Pismo okólne № 696/II. O./24 w przedmiocie interpretacji art. 7 ustawy o uposażeniu z dnia 9/X 1923 r. (Dz. U. R. P. № 116, poz. 924)	255
Pismo okólne № 698/II. G. S./24 w sprawie nadsyłania miesięcznych wykazów, dotyczących wypłaconego uposażenia	255
Pismo okólne № 702/II. O./24 w przedmiocie wprowadzenia w życie nowej ustawy emerytalnej z dnia 11/XII 1923 r. (Dz. U. R. P. z 1924 r. № 6, poz. 46)	256
Pismo okólne № 704/II. O./24 w sprawie pozostawiania legitymacji na czas przejściowy zwalnianym na emeryturę funkcjonariuszom państwowym.	259
Pismo okólne № 705/I. U./24 w sprawie szybkiego załatwiania spraw karnych z art. 14 ustawy o poborze daniny lasowej	259

	Str.
KOMUNIKATY:	
Komunikat w sprawie przyjmowania obligacji 5% pożyczki dolarowej do depozytów na wadja i kaucje	260
Komunikat w sprawie sanatorjum dla urzędników.	260
ZAWIADOMIENIA:	
Wykaz nieobsadzonych etatów w dniu 1 kwietnia 1924 r. na obszarze apelacji: Warszawskiej, Lubelskiej i Wileńskiej	261
Wykaz kursu złotego (franka złotego) za czas od 1 do 15 kwietnia r. b. włącznie	262
RUCH SŁUŻBOWY	262
ADWOKATURA:	
a) W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie.	264
b) W Okręgu Izby Adwokackiej w Poznaniu	264
c) W Okręgu Izby Adwokackiej w Przemyślu	264
d) W Okręgu Izby Adwokackiej w Toruniu	264
e) W Okręgu Izby Adwokackiej w Katowicach	264
SPROSTOWANIE	264

15.

ROZPORZĄDZENIE**Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 lutego 1924 r. o dyzlokacji sądów pokoju w powiecie suwalskim w okręgu sądu okręgowego w Suwałkach.**

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dz. P. P. P. № 14 poz. 170), zarządzam w okręgu sądu okręgowego w Suwałkach co następuje:

§ 1. Znosi się sąd pokoju w Filipowie.

§ 2. Włącza się gminę Wólkę do właściwości terytorjalnej sądu pokoju I okręgu w Suwałkach.

§ 3. Włącza się gminy: Filipów, Czostków, Przerośl, Pawłóvkę do właściwości terytorjalnej sądu pokoju II okręgu w Suwałkach.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 lipca 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

OKÓLNİK № 860/I. U. 24**w sprawie**

przekazywania na rzecz Skarbu Narodowego dekoracji i innych odznaczeń nadanych przez b. władze zaborcze i okupacyjne.

Do wszystkich sądów i urzędów wymiaru sprawiedliwości.

W myśl art. 256 traktatu wersalskiego art. 208 traktatu w St. Germain, art. 191 traktatu w Trianon i art. XII traktatu w Rydze wszelkie dobra i własności należące do b. rządu, korony i rodziny panującej Austro-Węgier, Rzeszy niemieckiej i Rosji przechodzą na własność Państwa Polskiego, o ile znajdowały się w chwili wejścia w życie odnośnych traktatów, względnie znajdują się obecnie na jego terytorjum.

Dotyczy to również wszelkich dekoracji, orderów i innych odznaczeń (np. odznak szambelańskich, podkomorskich i t. p.) nadanych przez władze zaborcze względnie okupacyjne (austriackie, węgierskie względnie austriacko-węgierskie, niemieckie i rosyjskie) o ile w myśl dotyczących przepisów prawnych lub postanowień statutowych nie stały się własnością osób odznaczonych, lecz w razie śmierci ich lub w innych wypadkach (np. karnosądowego skazania) miały być zwrócone.

Dekoracje pochodzące z nadań rosyjskich, z wyjątkiem wypadku wstąpienia do klasztoru lub zasądzenia odnaczonego za czyn, pociągający utratę odznaczenia, nie podlegały zwrotowi i po śmierci odnaczonego przechodziły na własność jego spadkobierców. Natomiast dekoracje orderowe i inne odznaczenia z nadań austriackich, węgierskich względnie austriacko-węgierskich oraz niemieckich w zasadzie musiały być po śmierci odnaczonego zwrócone do Kancelarii orderowych, władz państwowych i t. p.

Z nadań austriackich, węgierskich względnie austriacko-węgierskich nie podlegały zwrotowi: wojskowy krzyż zasługi, wojskowy medal zasługi, medal waleczności, jubileuszowy medal pamiątkowy dla sił zbrojnych, wojskowy krzyż jubileuszowy, bośniacki medal pamiątkowy, oraz jubileuszowy medal pamiątkowy i jubileuszowy krzyż pamiątkowy dla cywilnych funkcjonariuszy państwowych.

Z nadań niemieckich nie podlegały zwrotowi: krzyż kawalerski Johenmitów, brązowy medal czerwonego krzyża, wojenne medale pamiątkowe z lat 1863, 1864, 1870/71, medal koronacyjny z r. 1862, krzyż zasługi dla kobiet, medal pamiątkowy stułetnich urodzin ces. Wilhelma, medal pamiątkowy wyprawy chińskiej z r. 1901 i hanowerski medal pamiątkowy z r. 1903.

Wszystkie inne dekoracje orderowe i odznaki nadane przez b. panujących niemieckich (pruskich) i austriacko-węgierskich lub przez b. zaborcze i okupacyjne władze niemieckie, austriackie i węgierskie (wzg. austro-węgierskie) stały się własnością Państwa Polskiego, o ile znajdują się, lub w czasie od 10 stycznia 1920 r. znajdowały się na terytorjum obecnie polskim i zwrócone być winny władzom polskim; to samo dotyczy dekoracji i odznak nadania rosyjskiego, w wypadku wstąpienia odnaczonego do klasztoru lub zasądzenia za czyn pociągający za sobą utratę odznaczenia.

Wszelkie podlegające w myśl powyższego zwrotowi dekoracje i odznaki, sporządzone chociażby w części z kruszców szlachetnych lub drogich kamieni winny być w myśl art. 2 lit. c) ustawy z dnia 15 lutego 1921 r. (Dz. U. R. P. № 94 poz. 692) przekazane na rzecz Skarbu Narodowego.

Wobec powyższego polecam sądom i urzędom wymiaru sprawiedliwości w szczególności notariuszom występującym w charakterze komisarzy

sądowych, aby o wszelkich wypadkach posiadania odznaczeń podlegających w myśl powyższego przekazaniu na rzecz Skarbu Narodowego, stwierdzonych przy sposobności prowadzenia dochodzeń karno-sądowych, spisywania inwentarza spadkowego, opieczutowania spadku i t. p. donosiły komisji Skarbu Narodowego przy Ministerstwie Skarbu, a odnośne dekoracje orderowe i inne odznaczenia, jako będące własnością Państwa — przesyłały z odpowiednią odezwą najbliższemu oddziałowi Polskiej Krajowej Kasy Poczty z przeznaczeniem na rzecz Skarbu Narodowego.

Warszawa, dnia 27 marca 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

OKÓLNIK № 865/I. U./24

w przedmiocie

stosowania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 lutego 1924 r. (D. U. R. P. № 19 poz. 187) o zastosowaniu złotego do kosztów i opłat sądowych w województwach: poznańskim i pomorskim.

Do wszystkich sądów w okręgach sądów apelacyjnych: poznańskiego i toruńskiego.

I. Waloryzacja stawek. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. № 19 poz. 187) ustala stawki kosztów i opłat sądowych w powołanych w tymże rozporządzeniu ustawach w złotych (frankach złotych) i groszach w ten sposób, że o ile w rozporządzeniu tym inaczej nie postanowiono (np. odnośnie do opłat rejestrowych), w miejsce kwot w markach polskich ustalonych ustawą z dnia 24 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 43 poz. 292) wstępuje taka kwota złotych, jaka wypadnie z podzielenia tych kwot marek polskich przez tysiąc.

Przeliczeniu temu podlegają wszelkie kwoty marek polskich, natomiast pozostają bez zmiany cyfry stawek procentowych (np. z § 47 pruskiej ustawy o kosztach sądowych), jakkolwiek i w tym wypadku kwoty marek polskich, będące podstawą wymiaru ulegają przeliczeniu na złote w sposób powyższy.

Następujące przykłady uwydatniają rezultat przeliczenia oraz skale obecnych stawek w złotych:

a) w § 8 niem. ust. o kosztach sądowych:

1)		do	20 zł.	2 zł.
2)	powyżej 20 zł.	do	60 zł.	3 zł.
3)	„ 60 zł.	do	120 zł.	6 zł.
18)	powyżej 8200 zł.	do	10.000 zł.	180 zł.

Dalsze klasy wartości podnoszą po 2000 zł. a stawki opłat w stopniach do 100.000 zł. włącznie do 30 zł. zaś powyżej 100.000 zł. po 20 zł.

b) w § 62 niem. ust. o kosztach sądowych:

1)	do 20 zł. włącznie lub 1 do 10 dni włącznie . . .	10 zł.
2)	powyżej 20 zł. do 30 zł. włącznie lub powyżej 10 dni do 14 dni włącznie i t. d.	20 zł.

c) w § 69 niem. ust. o kosztach sądowych:

gdy chodzi o przekroczenie	40 zł.
„ „ „ występki	100 zł.
„ „ „ zbrodnie	200 zł.

d) w § 47 pruskiej ustawy o kosztach sądowych:

do kwoty 100 zł.	6‰
powyżej 100 zł. do kwoty 300 zł.	4‰
powyżej 10.000 zł.	1/5‰

ale nie niżej 4 zł. opłaty podnosi się w stopniach po 1 zł. przyczem kwoty opłat zaokrągla się do pełnego 1 zł.

Powyższe przykłady wyjaśniają dostatecznie, w jaki sposób w myśl §§ 2 do 6 rozp. z dnia 25 lutego 1924 r. ma nastąpić przerachowanie wszystkich stawek kosztów i opłat sądowych objętych ustawami wymienionymi w § 2 tegoż rozporządzenia.

II. Sposób obliczenia opłaty. Rozporządzenie Rady Ministrów wprowadza zasadę, że każdy wymiar opłaty ma opiewać na złote i grosze (§ 7 rozp.).

Jeżeli wartość przedmiotu sprawy (w postępowaniu spornym, konkursowym czy niespornym) oznaczona jest w złotych, to wartość ta stanowi zarazem podstawę wymiaru i wymiar następuje według dotychczasowych zasad.

Jeżeli natomiast wartość przedmiotu sprawy oznaczona jest w markach polskich, to celem uzyskania podstawy wymiaru, należy przeliczyć marki polskie na złote. W tym przypadku ma zastosowanie § 8 rozporządzenia.

Myślą przewodnią przepisu zawartego w ustępie 2 § 8 pod punktem 1 lit. a) jest okoliczność, że kwota marek polskich, będąca przedmiotem sporu, w razie spadku kursu marki, ulega w toku sporu dewaluacji. Nie może więc być brana za podstawę wymiaru opłaty wartość tych marek w chwili wniesienia skargi, gdyż w razie znacznego spadku kursu i dłuższego trwania sporu, mogłoby się zdarzyć iż kwota opłat przewyższyłaby kwotę będącą przedmiotem sporu. Dlatego rozporządzenie bierze za podstawę wymiaru wartości dochodzonej w sporze sumy marek w chwili zapadłości opłaty. Ta sama zasada ma być stosowana we wszystkich rodzajach postępowania poza postępowaniem w sprawach spornych (punkt 2 ustępu drugiego § 8 rozp.).

Natomiast w cywilnych sprawach spornych, których przedmiotem są inne rzeczy lub prawa, a nie jedynie suma pieniężna, przerachowanie wartości przedmiotu sporu dla uzyskania podstawy wymiaru nastąpi według kursu obowiązującego w chwili wniesienia skargi lub innego wniosku rozpoczynającego tego rodzaju postępowanie.

Przepis § 8 ma zastosowanie także do spraw dawniejszych. Jeżeli w tym przypadku dla przerachowania marek polskich na złote celem uzyskania podstawy wymiaru zajdzie potrzeba uwzględnienia wartości złotego w okresie przed dniem 1 stycznia 1924 r., to należy po myśli § 12 rozp. zastosować kurs franka złotego oznaczony w tabeli dołączonej do § 7 rozp. Ministra Skarbu z dnia 18 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 134 poz. 1114).

III. Zaliczki. Wymiar zaliczki następuje według tych samych zasad co wymiar ostatecznej opłaty i mają do niego również zastosowanie §§ 7 i 8 rozp. Wymiar zaliczki będzie więc opiewał na złote i grosze. Zaliczka będzie w zasadzie w nominalnej kwocie złotych potrącona przy ostatecznym

obrachunku. Jedynie w sporach, których przedmiotem są roszczenia pieniężne wyrażone w markach polskich (§ 8 ustęp drugi punkt 1 lit. a) rozp.), sumę złotych, na którą opiewa wymiar zaliczki, należy przeliczyć na marki polskie według kursu obowiązującego w czasie wymagalności zaliczki, — a otrzymaną stąd kwotę marek polskich przeliczyć na złote według kursu z tego okresu, w którym ostatecznie ustalona opłata stała się wymagalną; tę przerachowaną kwotę zaliczki w złotych należy uwzględnić przy ostatecznym obrachunku. Ten sposób przerachowania zaliczki usuwa tę możliwość, że w razie znacznego spadku kursu marki zaliczka przewyższyłaby znacznie ostatecznie ustaloną za cały proces opłatę. Przerachowanie powyższe nie nastąpi jednakże w tych wypadkach, gdy kursy złotego w czasie wymagalności zaliczki i ostatecznej opłaty są równe.

§ 9 rozp. ma zastosowanie jedynie do zaliczek, wymienionych w markach polskich (t. j. przed 1 marca 1924 r.) i całkowicie wpłaconych; te zaliczki nie podlegają waloryzacji według § 13 rozp.

IV. Waloryzacja wymiarów. Wymiary opłat sądowych dokonane w markach polskich a dotąd nie uiszczone, należy zwaloryzować według przepisu § 13 rozp. Dotyczy to także wymiarów zaliczek. Do zaliczek zwaloryzowanych według § 13 rozp. nie ma już zastosowania § 9 rozp. Jeżeli opłata (zaliczka) była wymagalna po dniu 1 stycznia 1924 r. waloryzacja nastąpi według kursu obowiązującego w dniu wymagalności. Jeżeli natomiast opłata lub zaliczka stała się wymagalną przed 1 stycznia 1924 r. waloryzować należy według kursu z dnia 1 stycznia 1924 r.

V. Kurs złotego, rachunkowość i kasowość. W zakresie opłat i kosztów sądowych należy, o ile rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 lutego 1924 r. nie zawiera odmiennych postanowień w przedmiocie kursu złotego, rachunkowości i kasowości oraz poboru stosować odpowiednio rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 15 grudnia 1923 r. (Monitor Polski № 292 poz. 415) zmienione rozporządzeniem z dnia 18 stycznia 1924 r., rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 15 grudnia 1923 r. (Monitor Polski № 293 poz. 417) oraz § 13 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 grudnia 1923 r. (Monitor Polski № 293 poz. 418). Rozporządzenia te podane są w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Sprawiedliwości w № 3 na str. 152 do 158.

Przy stosowaniu rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 grudnia 1923 r. (M. P. № 293 poz. 417) należy mieć na względzie, że postępowanie specjalnych kas poborowych przy sądach w stosunku do kas skarbowych, unormowane odnośnymi instrukcjami rachunkowymi i kasowymi, nie ulega żadnej zmianie a w szczególności przelew wszelkich wpływów sądowych do kas skarbowych zachowywać należy — jak dotychczas — tylko w markach polskich.

Położenie Skarbu Państwa szczególnie w obecnym okresie sanacyjnym czyni koniecznym jak najszybsze wymierzanie i ściąganie opłat sądowych. Od szybkiego i sumiennego spełniania tego obowiązku zależy, przysporzenie Skarbowi Państwa należnych mu dochodów z podatków i opłat a w konsekwencji i postęp naprawy Skarbu. Wskazując na doniosłość tej sprawy proszę Panów Prezesów oraz Naczelników sądów, aby dołożyli wszelkich starań celem przyspieszenia wymiaru i ściągania opłat sądowych.

Warszawa, dnia 31 marca 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

PISMO OKÓLNE № 696/II. O./24

w przedmiocie

interpretacji art. 7 ustawy o uposażeniu z dnia 9/X 1923 r. (Dz. U. R. P. № 116, poz. 924).

Prezydjum Rady Ministrów nadesłało odpis następującego pisma z dnia 15 marca 1924 r. № 3579.

„Do Centralnej Dyrekcji Poczty i Telegrafów w Warszawie.

Odpowiadając na pismo z dnia 16 stycznia 1924 r. № 88/II/24 Prezydjum Rady Ministrów w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu oznajmia co następuje:

Kwestja poruszona w piśmie Dyrekcji Poczty i Telegrafów w Warszawie z dnia 4 stycznia 1924 r. № 118/I wynika wskutek różnicy czasu między wejściem w życie ustawy z 9 października 1923 r. (1/X 1923 r.) a jej ogłoszeniem (15/XI 1923 r.) i stosowania w międzyczasie postanowień dawniejszych ustaw uposażeniowych. W kwestji tej musi się stanąć ściśle na stanowisku przepisów nowej ustawy i mając na uwadze, że obowiązuje ona od 1 października 1923 r. przyjmując, że awanse niższych funkcjonariuszów do wyższych stopni płacy, dokonane na zasadzie ustawy z 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 429) w czasie między 1/X a 15/XI 1923 r., dla których to stopni nowa ustawa nie przewiduje w art. 100 wyższej grupy uposażenia lecz tylko wyższy szczebel w tej samej grupie, pozostają bez znaczenia w wypadkach, gdy awansowany przy zaszeregowaniu według stanu z 1 października 1923 r. otrzymał już ten szczebel, który w myśl art. 100 odpowiada stopniowi płacy, do którego on w czasie między 1/X a 15/XI 1923 r. został posunięty.

W myśl powyższego w przykładzie, wymienionym w piśmie Dyrekcji Poczty i Telegrafów w Warszawie, należy interesowanego funkcjonariusza niższego pozostawić w grupie XV szczebel b. Posunięcie do szczebla c przy zastosowaniu w drodze analogji art. 7 ustawy uposażeniowej nie może mieć miejsca, ponieważ art. 7 ma zastosowanie tylko do wypadków awansu do wyższej grupy uposażenia”.

O tem zawiadamiam w celu zastosowania się.

Warszawa, dnia 29 marca 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

PISMO OKÓLNE № 698/II. G. S./24

w sprawie

nadsyłania miesięcznych wykazów, dotyczących wypłaconego uposażenia.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.

Poczynając od dnia 1 kwietnia r. b. aż do odwołania zechcą wszystkie władze asygnujące, niezwłocznie po sporządzeniu każdorazowych list płacy, nadsyłać Ministerstwu zawiadomienia o liczbie punktów uposażenia, obli-

czonego za dany miesiąc na § 1 poz. 1 i 2 poszczególnych działów budżetu, przyczem liczbę punktów, wypłaconych sędziom, prokuratorom i kandydatom na stanowiska sędziowskie (ustawa z dnia 5 grudnia 1923 r. — Dz. U. R. P. № 134 poz. 1107) należy podawać oddzielnie od liczby punktów, wypłaconych funkcjonariuszom państwowym na mocy ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 116 poz. 924).

Warszawa, dnia 31 marca 1924 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Siennicki

PISMO OKÓLNE № 702/II. O./24

w przedmiocie

wprowadzenia w życie nowej ustawy emerytalnej z dnia 11/XII 1923 r.
(Dz. U. R. P. z 1924 r. № 6, poz. 46).

Ministerstwo Skarbu pismem z dnia 18 marca 1924 r. № 2261/24/Wydz. Em. nadesłało odpis następującego okólnika:

„Do wszystkich Izb Skarbowych i Wydziału Skarbowego Województwa Śląskiego w Katowicach.

W najbliższym czasie wydane będą ogólne wyjaśnienia w sprawie interpretacji postanowień nowej ustawy emerytalnej:

W związku z tą ustawą wyjaśnia się co następuje:

Oplaty wynikające z art. 7 ustawy należy pobierać od:

1) uposażenia, które w myśl art. 3 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. № 116 poz. 924) i art. 4 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. № 134 poz. 1107) wypłaca się na przypadający miesiąc funkcjonariuszowi państwowemu wzgl. wojskowemu dla niego i członków jego rodziny,

2) dodatku regulacyjnego oraz dodatków wchodzących w skład uposażenia emerytalnego, a wymienionych w art. 18 i 53 ustawy emerytalnej i

3) dopłaty wypłacanej w myśl art. 5 cyt. ustawy z dnia 9 października 1923 r. Natomiast opłat powyższych nie należy pobierać od dodatków: stołecznego oraz kresowego i wyrównawczego kresowego dla funkcjonariuszów państwowych (wojskowych) w województwie śląskim przyznanych uchwałą Rady Ministrów z dnia 26 listopada 1923 r. na zasadzie ostatniego ustępu art. 4 ustawy z dnia 9 października 1923 r. wzgl. § 7 art. 5 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r.

Przez czas opłacania połowy różnicy w wysokości uposażenia (ustęp 3 art. 7 ustawy emerytalnej) pobiera się opłatę 3°/_o-ową od ostatnio otrzymanego uposażenia (t. j. od uposażenia otrzymanego przed osiągnięciem wyższej grupy wzgl. wyższego szczebla lub dodatku (albo jego podwyżki), zaliczalnego do uposażenia emerytalnego), jako też od pozostałej połowy różnicy w wysokości uposażenia (dodatku). Np. funkcjonariusz pobierał na 1 grudnia 1923 r. 600 punktów, od 1 stycznia b. r. otrzymał 660 punktów, opłaca więc 3°/_o od 600 + 30 punktów, a drugie 30 punktów ściąga się w całości. Opłatę z ust. 3 art. 7 ustawy emerytalnej potrącać należy również od dopłat uskutecznianych w ciągu miesiąca w myśl art. 5 cyt. powyżej ustawy z dnia 9 października 1923 r.

Opłaty powyższe wymierza się w punktach według ich wartości w odnośnym miesiącu, przyczem dziesiętne punktów poniżej 5 odrzuca się, a powyżej 5 zaokrągla się do całości punktu.

Ściągnięcie opłat zaległych za czas od 1 października 1923 r. do dnia 1 marca 1924 r. Ministerstwo Skarbu zarządziło już okólnikiem z dnia 20 lutego 1924 r. 748/D. B./1 na podstawie art. 7 i 109 ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i wojskowych zawodowych (Dz. U. R. P. № 6 poz. 46) oraz art. 1 i 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127 poz. 1044) przy zastosowaniu stałej jednostki określonej w art. 2 ostatnio wymienionej ustawy.

Ponieważ przez stosowanie zmniejszonych mnożnych (podanych w wyżej wymienionym okólniku) w wypadkach w których odnośni funkcjonariusze wstąpili na służbę państwową po 15 października 1923 r. (art. 11 punkt a ustawy z dnia 9 października 1923 r.) oraz w wypadkach w których w uposażeniu nastąpiły w czasie od dnia 1 października 1923 r. do dnia 1 marca 1924 r. zmiany (przejście na wyższy szczebel w danej grupie uposażenia e. t. c.) ściągnięto od tychże funkcjonariuszów tytułem zaległych opłat z art. 7 ustawy emerytalnej więcej lub mniej niż należało, konieczną jest rzeczą poprawianie wymiaru uposażenia wypłaconego pomienionym za miesiąc marzec 1924 r.

W tym celu należy posługiwać się następującą tabelą wartości punktu we franku złotym, która to tabela stanowiła podstawę do obliczenia zmniejszonych mnożnych, o których wyżej była mowa.

MIESIĄC	wartość punktu we franku złotym	U W A G A
1 października	0,158	uposażenie
16 października	0,012	dopłata do uposażenia
1 listopada	0,083	uposażenie
16 listopada	0,044	dopłata do uposażenia
1 grudnia	0,095	uposażenie
16 grudnia	0,035	dopłata do uposażenia
1 stycznia	0,135	uposażenie
16 stycznia	0,055	dopłata do uposażenia
1 lutego	0,277	uposażenie
16 lutego	0,091	dopłata do uposażenia
1 marca	0,36	uposażenie

Sposób w jaki należy stosować powyższą tabelę wyjaśnia następujący przykład: urzędnik wstąpił do służby państwowej w dniu 5 grudnia 1923 r. zatem w myśl art. 11 punkt a, ustawy z dnia 9 października 1923 r. otrzymuje uposażenie za cały miesiąc grudzień, 3% uposażenia (art. 7 ustawy emerytalnej) wynosi 30 punktów. Powyższą ilość punktów należy pomnożyć przez 0,095, wynikłą stąd kwotę 2,85 franka złotego pomnożyć przez 1.800.000 mk. (kurs franka złotego), ażeby uzyskać tę kwotę jaką urzędnik wyżej wymieniony winien Skarbowi Państwa z tytułu opłaty emerytalnej od uposażenia za miesiąc grudzień 1923 r. Ten sam urzędnik winien tytułem opłaty (przewidzianej w art. 7 ustawy emerytalnej) od dopłaty do uposażenia za miesiąc grudzień 1.890.000 mk. (0,035 pomnożone przez 30, iloczyn pomnożony przez 1.800.000) i t. d.

W wypadkach, w których przy obliczeniu uposażenia za miesiąc marzec 1924 r. została zastosowana mnożna 589.605 mk. (słownie pięćset osiemdziesiąt dziewięć tysięcy sześćset pięć marek) należy do różnicy powstałej przez odjęcie uposażenia za miesiąc marzec obliczonego przy zastosowaniu tejże mnożnej od uposażenia za miesiąc marzec obliczonego według mnożnej 657.609 mk. (sześćset pięćdziesiąt siedem tysięcy sześćset dziewięć marek) dodać kwotę potrąconą przy wypłacie dopłaty do uposażenia za miesiąc luty. Tak samo należy postąpić we wszystkich wypadkach, w których oprócz potrącenia opłaty emerytalnej przy wypłacie uposażenia za miesiąc marzec 1924 r. przez zastosowanie zmniejszonej mnożnej dokonano już przy poprzednich wypłatach uposażeń względnie dopłat do uposażeń potrącen w myśl art. 7 ustawy emerytalnej.

Omawianych wyżej opłat nie uiszczają funkcjonariusze państwowi prowizoryczni, kontraktowi i praktykanci, jakoteż wdowy i sieroty od pensji wdowich i sierocych.

Jeżeli funkcjonariusz państwowy lub zawodowy wojskowy przeszedł w stan spoczynku przed uiszczeniem opłaty z ustępu 3 art. 7 ustawy, w takim razie pobierać należy pozostałą resztę tej opłaty od uposażenia emerytalnego.

Za czas od 1 października 1923 r. po dzień ostatni należy potrącić z uposażeń emerytalnych, obliczonych w myśl nowej ustawy emerytalnej 3% owe opłaty, bądźto jednorazowo, bądź też — w razie większej stosunkowo kwoty w 3-ch ratach miesięcznych. Sumę potrąconych w każdym poszczególnym miesiącu punktów należy podać do wiadomości Ministerstwa Skarbu (Wydział Emerytalny).

Poprzednio wydane w tej sprawie zarządzenia znosi się.

Przy wymiarze zaopatrzeń emerytalnych należy uwzględniać ułamki punktów, jakie otrzymuje się wskutek obliczania tych zaopatrzeń, natomiast odnośnie wypłaty należy stosować postanowienia ostatniego ustępu art. 19 ustawy. Dodatek regulacyjny wchodzi do podstawy wymiaru zaopatrzeń emerytalnych.

Dodatek na żonę może być wypłacony emerytom tylko w przypadkach, w jakich może funkcjonariusz państwowy (sędzia, prokurator) względnie wojskowy pobierać ten dodatek w służbie czynnej w myśl cyt. poprzednio ustaw uposażeniowych. Dodatek regulacyjny i na żonę należy obliczać w taki sam sposób jak uposażenia emerytalne, a więc według norm podanych w ustępie 2 art. 19 ustawy.

Co się tyczy czynności przygotowawczych, o których mowa w tut. okólniku z dnia 25 stycznia r. b. L. 742/Em. wyjaśnia się iż izby skarbowe powołane dotychczas do sprawdzania wymiarów zaopatrzeń emerytalnych, pozostają nadal do tego uprawnione i mają sprawdzać odpowiednio, w myśl nowej ustawy emerytalnej, akty wymiarowe, sporządzone przez powołane do tego władze (art. 93 ustawy). Przy wypłacie zaopatrzeń emerytalnych

obliczonych według nowej ustawy, należy potrącić dotychczas wypłacane zaopatrzenia jakoteż zaliczki, przyznane odnośnymi uchwałami Rady Ministrów na poczet należności wynikających z nowej ustawy emerytalnej.

Do czasu wydania ogólnych wyjaśnień należy przeliczyć tylko zaopatrzenia emerytalne funkcjonariuszów państwowych przeniesionych w stan spoczynku po dniu 1 października 1923 r. (wzgl. wdowom i sierotom po zmarłych po dniu powyższym) przyczem za podstawę wymiaru należy brać ostatnio pobierane uposażenie w służbie czynnej według nowych ustaw uposażeniowych".

O tem zawiadamiam w celu zastosowania się.

Warszawa, dnia 2 kwietnia 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

PISMO OKÓLNE № 704/II. O./24

w sprawie

pozostawiania legitymacji na czas przejściowy zwolnionym na emeryturę funkcjonariuszom państwowym.

Do Panów Pierwszego Prezesa i Pierwszego Prokuratora Sądu Najwyższego, Panów Prezesów i Prokuratorów wszystkich sądów oraz Panów Naczelników więzień w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

Prezydjum Rady Ministrów w porozumieniu z Ministerstwem Kolei Żelaznych i Skarbu wyjaśnia, że zwalnianym ze służby funkcjonariuszom państwowym, którzy posiadają prawo do zaopatrzenia emerytalnego, można na czas przejściowy po zwolnieniu pozostawić legitymacje posiadane w służbie czynnej, aż do czasu wydania im nowych legitymacji, jako emerytom, w celu umożliwienia im korzystania w tym czasie z ulgowego przejazdu kolejami państwowymi.

Warszawa, dnia 5 kwietnia 1924 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu

Siennicki

PISMO OKÓLNE № 705/I. U./24

w sprawie

szybkiego załatwiania spraw karnych z art. 14 ustawy o poborze daniny lasowej.

Do Panów Prezesów sądów okręgowych, do sądów pokoju i powiatowych.

Ministerstwo Robót Publicznych zwróciło się do Ministerstwa Sprawiedliwości z przedstawieniem konieczności szybkiego załatwiania spraw karnych z art. 14 ustawy o poborze daniny lasowej (Dz. U. R. P. r. 1923 № 87 poz. 676).

Istotnie zwłoka w załatwianiu tych spraw, które nie będą zapewne zbyt liczne, przez sądy narażałaby na szwank interes publiczny. Wzywam zatem sądy pokoju i powiatowe, by tym sprawom nadawały szybki bieg po za zwykłą kolejnością.

Panowie Prezesi sądów okręgowych zechcą przestrzegać, by niniejsze zlecenie było ściśle wykonywane. Ma ono również znaczenie dla porządku prac w Wydziałach odwoławczych sądów okręgowych.

Warszawa, dnia 7 kwietnia 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

K O M U N I K A T

w sprawie przyjmowania obligacji 5⁰/₀ pożyczki dolarowej do depozytów na wadja i kaucje.

Do wiadomości wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Ministerstwo Skarbu L. GUK 2036/W. A. K. Warszawa dnia 31 marca 1924 r. Do wszystkich izb skarbowych i Województwa Śląskiego (Wydział Skarbowy).

Ministerstwo Skarbu zawiadamia izby skarbowe w celu wydania odpowiednich zarządzeń kasom skarbowym, że w myśl par. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 stycznia r. b. w przedmiocie wypuszczenia serji I premjowej pożyczki dolarowej (Dz. U. R. P. № 12, poz. 103), obligacje tejże pożyczki, jako mające wszelkie prawa papierów, posiadających bezpieczeństwo pupilarne, winny być przyjmowane do depozytów jako wadja i kaucje.

Kurs, według którego mają kasy zarachowywać rzeczne obligacje, ustala się aż do odwołania na 36.000.000 mk. za jedną obligację, opiewającą na 5 dolarów.

Składane do depozytów obligacje wspomnianej pożyczki winny posiadać wszystkie kupony, których termin płatności jeszcze nie zapadł. Za Ministra Skarbu: *Czauderna*. Dyrektor Głównego Urzędu Kasowego.

K O M U N I K A T

w sprawie sanatorjum dla urzędników.

Stowarzyszenie Złotego Krzyża we Lwowie (pl. św. Ducha L. I) zamierza założyć w Muszynie nad Popradem około Krynicy dom odpoczynkowy względnie sanatorjum dla funkcjonariuszów państwowych w gmachu uzyskanym na ten cel od Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych i obliczonym na pomieszczenie w ciągu roku około 1500 osób.

Warunkiem finansowania budowy jest deklarowanie przez funkcjonariuszów państwowych i składanie na ten cel datku procentowego od poborów oraz jaknajliczniejsze zgłaszanie się na członków Stowarzyszenia.

Z A W I A D O M I E N I A :

Wykaz nieobsadzonych etatów w dniu 1 kwietnia 1924 r. na obszarze apelacji: Warszawskiej, Lubelskiej i Wileńskiej.

№ porządkowy		Ilość nieobsadzonych etatów:							
		Prezesów	Wiceprezesów	Sędziów			Prokuratorów	Podprokuratorów	Notarjuszów
				Sąd. Naj. wzgl. Ap. Ok.	Śledczych	Pokoju			
1	Sąd Najwyższy	—	—	—	—	—	1	—	—
2	" Apel. w Warszawie . . .	—	—	—	—	—	1	—	—
3	" " " Lublinie	—	—	1	—	—	—	—	—
4	" " " Wilnie	—	—	—	—	—	—	1	1 (Brańsk)
5	" Okręg. w Białej	—	—	—	1	—	—	—	—
6	" " " Białymstoku	—	—	—	—	—	—	1	—
7	" " " Kaliszu	—	—	—	—	—	—	1	—
8	" " " Łomży	—	—	—	—	2	—	—	—
9	" " " Łodzi	—	—	—	—	1	—	1	1 (Widawa)
10	" " " Mławie	—	—	—	—	—	—	1	—
11	" " " Płocku	—	—	—	—	1	—	—	—
12	" " " Siedlcach	—	—	—	—	—	—	—	1 (Łuków)
13	" " " Suwałkach	—	—	—	—	—	—	—	—
14	" " " Sosnowcu	—	—	3	—	3	—	3	—
15	" " we Włocławku	1	—	1	—	1	—	—	1 (Włocławek)
16	" " w Warszawie	—	—	—	—	—	—	—	—
17	" " " Kielcach	—	—	1	1	1	—	—	—
18	" " " Lublinie	—	—	—	2	—	—	2	—
19	" " " Piotrkowie	—	—	—	1	—	—	—	—
20	" " " Radomiu	—	—	—	—	—	—	1	—
21	" " " Zamościu	—	—	—	1	2	—	—	—
22	" " " Wilnie	—	—	—	2	—	—	—	—
23	" " " Grodnie	—	—	—	1	2	—	—	—
24	" " " Łucku	—	—	4	3	1	—	1	1 (Horochów)
25	" " " Pińsku	—	—	—	2	—	—	1	—
26	" " " Nowogródka	—	—	—	—	1	—	1	—
27	" " " Równem	1	2	—	7	4	1	3	—

Wykaz kursu złotego (franka złotego) za czas od 1 do 15 kwietnia r. b. włącznie

Oznaczenie dnia, dla którego ustalono kurs franka złotego na zasadzie art. 3 ustawy z dnia 6.XII.1923. (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044).	Wartość franka złotego w markach polskich
od 1 do 15 kwietnia włącznie	1.800.000

R U C H S Ł U Ż B O W Y .

Mianowani: A) W Sądownictwie: Franciszek Szymański, sędzia sądu apelacyjnego w Lublinie — wiceprezesem sądu apelacyjnego w Lublinie, dnia 10 marca 1924 r.; Jan Szymeczek, dyrektor przy sądzie okręgowym w Katowicach — sędzią sądu okręgowego w Krakowie dnia 10 marca 1924 r.; Włodzimierz Kropiwnicki, b. radca prawny w delegacji polskiej w Petersburgu — sędzią sądu okręgowego w Białymstoku, dnia 10 marca 1924 r.; Erazm Adam Sniechowski, sędzia pokoju w Sarnach w okr. sądu okręgowego w Rownem — sędzią sądu okręgowego w Pińsku, dnia 10 marca 1924 r.; Tadeusz Warzycki, sędzia śledczy zapasowy sądu okręgowego w Lublinie — sędzią sądu okręgowego w Łucku, dnia 10 marca 1924 r.; Stefan Romańko-Romanowski, sędzia pokoju w okręgu sądu okręgowego w Łucku — sędzią sądu okręgowego w Łucku, dnia 10 marca 1924 r.; Wilhelm Rozdoł, major korpusu sędowego i kierownik wojskowego sądu rejonowego w Kielcach — sędzią sądu okręgowego w Stanisławowie, dnia 9 lutego 1924 r.; Ludwik Włodzimierz Sarnowski, komornik w Wieluniu w okręgu sądu okręgowego w Kaliszu — sędzią pokoju w Warcie o okręgu sądu okręgowego w Kaliszu, dnia 17 marca 1924 r.; Julian Cmak, p. o. komornika w Stolinie w okręgu sądu okręgowego w Pińsku — komornikiem przy sądzie okręgowym w Pińsku na powiat Stoliński z siedzibą urzędową w Stolinie, dnia 17 marca 1924 r.; Piotr Sołtan — sędzią pokoju III okręgu m. Białegostoku, dnia 20 marca 1924 r.; Antoni Dulewicz — sędzią pokoju zapasowym w Kielcach, dnia 20 marca 1924 r.; Zdzisław Lindeman — aplikant, delegowany do sprawowania zastępczo czynności podprokuratora przy sądzie okręgowym w Radomiu — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Radomiu, dnia 20 marca 1924 r.; Platon Włodzimierz Ciechanowiecki — sędzią pokoju zapasowym w okręgu sądu okręgowego w Siedlcach, dnia 21 marca 1924 r.; Dr. Tadeusz Drozdowski, adwokat w Kolbuszowej — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Starogardzie, dnia 24 marca 1924 r.; Mikołaj Kosala, aplikant przy sądzie okręgowym w Piotrkowie — asesorem sądowym w okręgu gornośląskiej części sądu apelacyjnego w Katowicach, dnia 24 marca 1924 r.; Felicjan Zmaczyński — sędzią śledczym w Łużkach w okręgu sądu okręgowego w Wilnie, dnia 22 marca 1924 r.; Jan Knach, aplikant — sędzią powiatowym w Wyrzysku, w okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu, dnia 29 marca 1924 r.; Wincenty Stachowiak, aplikant — sędzią powiatowym w Chodzieży w okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu, dnia 29 marca 1924 r.; Tadeusz Kaczorowski, aplikant — sędzią powiatowym w Zbąszyniu w okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu, dnia 29 marca 1924 r.; Kazimierz Dowsik, naczelnik urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych w Koninie — sę-

dzia pokoju zapasowym w okręgu sądu okręgowego w Płocku, dnia 31 marca 1924 r.; Henryk Milewski — sędzą śledczym I rewiru pow. Bielskiego w okręgu sądu okręgowego w Białymstoku, dnia 1 kwietnia 1924 r.; Tadeusz Grafczyński, dnia 17 marca 1924 r., Gintowt Aleksander Dziewałowski, dnia 20 marca 1924 r., Mieczysław Augustynowicz, dnia 31 marca 1924 r. aplikantami w okręgu sądu apelacyjnego w Lublinie. Eugeniusz Gutkowski, Włodzimierz Józef Chłodziński, Konstanty Makomaski, Stefan Rybicki, dnia 17 marca 1924 r., Józef Gąsior, dnia 20 marca 1924 r., Jan Paciorkowski, dnia 31 marca 1924 r., aplikantami w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie.

Delegowani: Stanisław Małachowski Lempicki, sędzia pokoju w Piasecznie w okręgu sądu okręgowego w Warszawie delegowany do pełnienia obowiązków sędziego pokoju m. st. Warszawy, dnia 17 marca 1924 r.; Edmund Grabowski, sędzia pokoju 9 okręgu m. Łodzi — delegowany do pełnienia obowiązków sędziego pokoju w Piasecznie w okręgu sądu okręgowego w Warszawie, dnia 17 marca 1924 r.; Mieczysław Augustynowicz, aplikant w okręgu sądu apelacyjnego w Lublinie, delegowany do sprawowania zastępczo czynności sędziego śledczego I rewiru we Włodzimierzu, sąd okręgowy Łuck.

Przeniesieni na skutek podania: Mikołaj Kotelewski, sędzia śledczy I okręgu pow. Łuckiego — na także stanowisko sędziego śledczego II okręgu m. Sosnowca, dnia 7 marca 1924 r.; Michał Kaszubski, sędzia pokoju w Grodnie — na także stanowisko sędziego pokoju zapasowego w Grodnie, dnia 20 marca 1924 r.; Bronisław Chojecki, sędzia pokoju w Białowieży w okr. sądu okręgowego w Białymstoku, na także stanowisko sędziego pokoju w Prużanie, w okręgu sądu okręgowego w Grodnie, dnia 20 marca 1924 r.; Roman Dmochowski, sędzia sądu okręgowego w Stanisławowie — na także stanowisko do Przemyśla, dnia 21 marca 1924 r.; Teodor Osten-Sacken, sędzia powiatowy w Inowrocławiu na także stanowisko do Torunia, dnia 24 marca 1924 r.

Z urzędu: Józef Benedykt Krawczuk, sędzia pokoju w Tarnogrodzie w okręgu sądu okręgowego w Zamościu, na także stanowisko do Bełżyc w okręgu sądu okręgowego w Lublinie.

Zwolnieni zgodnie z podaniem: Dr. Roman Paliński, sędzia komisyjny w Kościerzynie, dnia 20 marca 1924 r., z dniem 30 kwietnia 1924 r.; Józef Jakacki, sędzia pokoju w Czerwinie w okręgu sądu okręgowego w Łomży, dnia 22 marca 1924 r.; Stanisław Worotyński, sędzia śledczy I rewiru pow. Bielskiego w okręgu sądu okręgowego w Białymstoku, dnia 22 marca 1924 r.; Władysław Tarkowski, aplikant przy sądzie apelacyjnym w Lublinie, dnia 1 kwietnia 1924 r.

Przeniesieni na emeryturę, zgodnie z podaniem: Zdzisław Nagnowski, naczelnik sądu powiatowego w Dobromilu, dnia 29 marca 1924 r.; Joachim Tomaszewski, sędzia sądu okręgowego w Sanoku, dnia 29 marca 1924 r.

Z urzędu: Łukasz Kulczycki, sędzia powiatowy w Krościenku, dnia 29 marca 1924 r.

Zmarli: Paweł Weiss, sędzia powiatowy w Bydgoszczy, dnia 9 marca 1924 r.; Ludwik Paprocki, komornik przy sądzie okręgowym w Płocku, dnia 13 marca 1924 r.; Jan Jagodziński, sędzia komisaryjny przy sądzie powiatowym w Poznaniu, dnia 19 marca 1924 r.; Ludwik Ulejski, notariusz we Włocławku, dnia 22 marca 1924 roku.

ADWOKATURA:**W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie.**

Wpisany na listę adwokatów:

Dr. Józef Reinhold dnia 14 marca 1924 r. z siedzibą w Krakowie, ul. Szczyńska 1.

Zgłosił zamiar przesiedlenia się:

Dr. Leopold Feuereisen adwokat w Krakowie—Podgórze, z dniem 19 kwietnia 1924 r., z Podgórza do Warszawy, a substytutem jego ustanowiono adwokata D-ra Izydora Feuereisena adwokata w Krakowie—Podgórze.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Poznaniu.

Wpisani na listę adwokatów:

Antoni Radke z Poznania został wpisany na listę adwokatów sądu apelacyjnego w Poznaniu z miejscem zamieszkania w Środzie, Alfred Hundt z Poznania został wpisany na listę adwokatów sądu apelacyjnego w Poznaniu z miejscem zamieszkania w Kościanie.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Przemyślu.

Wpisany na listę adwokatów:

Dr. Laurenty Bronisław Pawłowski z siedzibą w Baligrodzie.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Toruniu.

Wpisani na listę adwokatów:

Jan Wyrwicz i Dr. Wacław Kalicki z miejscem zamieszkania w Grudziądzu.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Katowicach.

Wpisani na listę adwokatów:

Bolesław Mroczkowski z siedzibą w Katowicach,
Alfons Laskowski z siedzibą w Mysłowicach.**S P R O S T O W A N I E .**

W okólniku № 841/II. G. S./24, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Sprawiedliwości № 5/24 str. 187 zaszła omyłka w punkcie 2 rozpoczynającym się od słów: „W wypadkach w których 3°/_o opłaty nie potrącono”, z powodu zamieszczenia mnożnej w wysokości 589.691 zamiast w wysokości **584.691**.